

Αυτό που με ανησυχεί με το μέλλον είναι ότι όσο πάει και πλησιάζει.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...

μη

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΠΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΛΙΜΠΕΡΑΛ

Ποιός φοβάται τον Κέβιν Ραντ;

Ο πρώην πρωθυπουργός και σήμερα υπουργός Εξωτερικών τής Αυστραλίας, Κέβιν Ραντ, ασφαλώς δεν είναι εχθρός του κατεστημένου, κάποιος αναρχικός, έστω αριστερός, ή ριζοσπάστης πολιτικός. Αντίθετα ο ίδιος δηλώνει συντηρητικός, είναι πολυεκατομμυριούχος, θρησκευόμενος, αμερικανόφιλος και σαν θαυμαστής του Τζον Χάουαρντ πρόσφερε καλοπληρωμένες θέσεις εργασίας σε Λίμπεραλ πρώην υπουργούς όταν εγκατέλειψαν την πολιτική. Παρόλα αυτά, τις τελευταίες μέρες δέχεται συντονισμένες βιτριολικές επιθέσεις τόσο από... συντρόφους του Εργατικούς, όσο και από τους Λίμπεραλ, επειδή -λένε- δίνει συνεντεύξεις και ήθελε να γιορτάσει με ένα τρικούβερτο γλέντι την επέτειο τής πολιτικής "δολοφονίας" του, όταν απολύθηκε τέτοιο καιρό πέρσι από το αξίωμα του πρωθυπουργού. Ο άνθρωπος δεν ξεχνά την προδοσία, αλλά δηλώνει ότι δεν υπονομεύει την πρωθυπουργό, Τζούλια Γκίλαρντ, που άλλωστε καταφέρνει μια χαρά μόνη της να κάνει βουτιές στις δημοσκοπήσεις και δεν χρειάζεται τη βοήθειά του.

Όταν το Κόμμα απέλυσε τον Κέβιν Ραντ δεν μπορώ να πω ότι φόρεσα πλερέζα, επειδή πίστευα ότι η Τζούλια Γκίλαρντ θα ήταν καλύτερη πρωθυπουργός και στην πολιτική αυτό έχει σημασία, δεν χωρούν οι συναισθηματισμοί. Κι' εγώ είμαι καλός άνθρωπος κι' εσείς είστε καλοί και άγιοι αλλά δεν είναι δυνατόν να γίνουμε πρωθυπουργοί. Όμως, έπεσα έξω στις εκτιμήσεις μου, η κα Γκίλαρντ δεν ανταποκρίθηκε στις μεγάλες προσδοκίες μας και καλά θα έκανε να παντρευτεί τον αγαπημένο της για να πάνε στο σπιτάκι τους, αφού την έχει βαρεθεί ακόμη ο φρουρός της, ή τουλάχιστον το 73% των ψηφοφόρων που έχουν εγκαταλείψει το Εργατικό Κόμμα σύμφωνα με πρόσφατη δημοσκόπηση.

Βέβαια, αν ήμουν κομματόσκυλο θα υποστήριζα τον Κέβιν Ραντ τότε όταν οι δημοσκοπήσεις έδειχναν ότι θα έχανε σίγουρα τις εκλογές και την Τζούλια Γκίλαρντ τώρα που όπως φαίνεται θα χά-

σει τις επόμενες εκλογές. Όμως, ούτε ο Ραντ με πλήρωνε, ούτε η Τζούλια με πληρώνει, ούτε είμαι κορόιδο να υποστηρίζω πολιτικούς που δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους, ειδικά όταν ανήκουν στο Κόμμα μου και περιμένω να δώσουν τον καλύτερο εαυτό τους. Αν τ' αδέρφια μας στην Ελλάδα έχουν κάποια ευθύνη για τη σημερινή τραγική κατάσταση που ζουν είναι πως παρασύρθηκαν από τον κομματικό φανατισμό τους, ακολουθούσαν τυφλά τον Σημίτη ή τον Καραμανλή και δεν έβλεπαν το γκρεμό μπροστά τους. Πίστεψαν σε "μία Ελλάδα ισχυρή που μπήκε στην ΟΝΕ με το σπαθί της" (!) και δικαιολογημένα με αυτή την ψευδαισθηση απαιτούσαν το μερίδιό τους από τον εικονικό πλούτο που τούς υπόσχονταν οι πολιτικάντηδες, για να τους λέει σήμερα ο Πάγκαλος "μαζί τα φάγαμε".

Αποψη μου είναι ότι ο λαός δεν πρέπει να εμπιστεύεται τους πολιτικούς και προπαντός πρέπει να ελέγχει το κόμμα που ψηφίζει αν ανταποκρίνεται στις αρχές του και τις προσδοκίες των υποστηρικτών του. Γι' αυτό πρέπει να βρούμε τα αίτια τής συντονισμένης επίθεσης από Εργατικούς και Λίμπεραλ εναντίον του Κέβιν Ραντ, που είναι ακόμη μια ένδειξη ότι συμπλέουν αυτά τα δύο κόμματα εξουσίας. Είναι μια κατάσταση στο πολιτικό σκηνικό που πρέπει ν' αλλάξει, επειδή δεν είμαι σίγουρος αν οι Πράσινοι μπορούν να υποκαταστήσουν ακόμη το Εργατι-

κό Κόμμα και να εξασφαλίσουν την πλειοψηφία των πολιτών για να κερδίσουν την εξουσία.

Ο μόνος άνθρωπος σήμερα που θα μπορούσε να επαναφέρει το Εργατικό Κόμμα στις αρχές του και κοντά στους υποστηρικτές του μέχρις ενός σημείου - λόγω τής δεδηλωμένης συντηρητικότητάς του - είναι ο Κέβιν Ραντ. Αυτή η προοπτική τρομάζει τους Εργατικούς πολιτικούς που φιλοδοξία τους είναι μια διευθυντική θέση με μεγάλο μισθό στον ιδιωτικό τομέα, κοντά στους κροίσους που απορροφούν το φυσικό πλούτο και τη ψυχή αυτής τής ευλογημένης χώρας. Τρομάζει, όμως, και τούς Λίμπεραλ πραιτωριανούς προστάτες αυτών των πολυδισεκατομμυριούχων που χωρίς ίχνος ντροπής απειλούν τη λειτουργικότητα τής Δημοκρατίας, δαπανώντας δεκάδες εκατομμύρια δολάρια για να νοθεύσουν τη λαϊκή ετυμηγορία με προεκλογική εκστρατεία εναντίον τού κόμματος που θα τολμήσει να τους φορολογήσει για τα τεράστια κέρδη τους.

Οι άνθρωποι αυτοί, οι εκμεταλλευτές τού εθνικού πλούτου θα εγκαταλείψουν την Αυστραλία πάμπτωχη όταν κάποια μέρα θα ξεμείνει από μεταλλεύματα που δεν είναι ανεξάντλητα και χωρίς οικονομικά αποθέματα για τις ανάγκες της, αν οι πολιτικοί τους αφήσουν ανενόχλητους να νέμονται τον εθνικό πλούτο.

Ο Κέβιν Ραντ τους τρόμαξε με την πρόταση να φορολογήσει τα υπερκέρδη τους και η Τζούλια

Γκίλαρντ τους έδωσε σανίδα σωτηρία για να κερδίσει την εύνοιά τους. Όμως γι' άλλη μια φορά αποδείχτηκε αυτό που λέμε χρόνια τώρα, ότι δεν υπάρχουν αρκετοί δισεκατομμυριούχοι σ' αυτή τη χώρα για να εκλέγουν κυβερνήσεις και ο κοινός πολίτης που μπορεί να το κάνει με την ψήφο του έστρεψε την πλάτη στη Γκίλαρντ και το Εργατικό Κόμμα όταν άρχισαν να περιφρονούν τις ανάγκες του. Το υψηλό κόστος ζωής σήμερα πληγώνει τις οικογένειες των χαμηλόμισθων και τους συνταξιούχους, επειδή οι εταιρείες κολοσσοί χρεώνουν τους καταναλωτές όσα τους λείπουν, μα βενζίνη λέγεται αυτό που πωλούν, μα ηλεκτρικό ρεύμα είναι, μα ασφάλεια είναι, μα τραπεζικές υπηρεσίες είναι, μα για κρέας και ψάρια πρόκειται, ακόμη και την μπακαλική.

Και ενώ οι μεγαλοκαρχαρίες μάς αδειάζουν τις τσέπες, οι Εργατικοί και οι Λίμπεραλ ανταγωνίζονται ποιός θα μειώσει περισσότερο το φόρο εισοδήματος που πληρώνουν οι δισεκατομμυριούχοι. Όπως βλέπετε αποφεύγω τη λέξη "εκατομμυριούχοι" επειδή σήμερα είναι εκατομμυριούχος όποιος έχει ένα κ.λόσπιτο που θάλεγε ο αξέχαστος Βαγγέλας Γιαννόπουλος.

Την επιστροφή τού Ραντ στην πρωθυπουργία, λοιπόν, φοβούνται όχι μόνο οι εκμεταλλευτές τού εθνικού πλούτου επειδή θ' αυξήσει τον φόρο στα υπερκέρδη τους, αλλά και οι τράπεζες, οι ασφάλειες, οι πετρελαιϊκές εταιρείες, οι αλυσίδες καταστημάτων, οι βιομήχανοι και μεγαλέμποροι που υποπτεύονται ότι θα τύχουν τής ίδιας μεταχείρισης από έναν πρωθυπουργό με κοινωνική συνείδηση. Γι' αυτό, Λίμπεραλ και Εργατικοί ζητούν από την Γκίλαρντ να τον απολύσει από το υπουργικό συμβούλιο και ει δυνατόν από την πολιτική.

Θα έχει, άραγε, ο Κέβιν Ραντ την τύχη τού Γκοφ Ουίτλαμ; Από το λαό θα εξαρτηθεί αν τα δολάρια θα νικήσουν τελικά το δημοκρατικό πολίτευμα με τεράστιο κόστος για τα παιδιά και εγγόνια μας που θα πληρώσουν το λογαριασμό στο μέλλον...

* Οικονομικά

Από οικονομικά γνωρίζω όσα περίπου εσείς από χειρουργική και σας παρακαλώ μην πείτε ότι είστε χειρουργός, γι' αυτό ακούω και πιστεύω τους ειδικούς που λένε ότι η χρεοκοπία τής πατρίδας μας είναι αναπόφευκτη, αλλά οι Ευρωπαίοι θα την κρατήσουν διασωληνωμένη ζωντανή (με το αζημίωτο για δεκαετίες) επειδή οι συνέπειες από την χρεοκοπία της θα ήταν πιο οδυνηρές για τους ίδιους.

Σύμφωνα με τον έμπειρο λογιστή και οικονομολόγο, Χρήστο Μπελέργα, που δεν έχω ακούσει ποτέ κακή εκτίμηση τής οικονομίας από το στόμα του, υπάρχουν δύο ειδών χρεοκοπίας. Η πρώτη είναι η εθελοντική οπότε επιβάλλεις εσύ τούς όρους σου και η άλλη όταν σου την επιβάλουν οι δανειστές σου με δικούς τους όρους.

Στην πρώτη περίπτωση λές στους δανειστές σου, πάπαλα το ρευστό και σάς προ-

σφέρω τα μισά (ή και λιγότερα) από όσα σάς χρωστώ. Ποιός δανειστής δεν θα δεχτεί τουλάχιστον τα μισά από το τίποτε; Αυτό έπρεπε να κάνει η ελληνική κυβέρνηση, να ρίξει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων το χαρτί τής χρεοκοπίας, όπως έκανε στην αρχή ο Γιώργος Παπανδρέου και για λόγους που δεν γνωρίζουμε το απέσυρε. Να πει στους τραπεζίτες ότι κακώς δάνειζαν τις ελληνικές κυβερνήσεις με χρήματα που ήξεραν πολύ καλά ότι δεν υπήρχε πιθανότητα να τα επιστρέψουν και γι' αυτό θα πρέπει να δεχτούν τώρα "κούρεμα" με ψιλή μηχανή στα ελληνικά δάνεια. Υποπτεύομαι ότι η κυβέρνηση θα μπορούσε να διαμαρτυρήσει κιόλας τα δάνεια που πρόσφεραν ανεξέλεγκτα οι ξένες τράπεζες στους πολιτικάντηδες μας.

Η διστακτικότητα των Ευρωπαίων να χρεοκοπήσουν την Ελλάδα, που δεν οφείλεται στη φιλανθρωπία ή στον φιλελληνισμό τους, είναι μια ένδειξη ότι φοβούνται τις συνέ-

πειες και ελπίζω ότι ο ευφυέστατος Ευάγγελος Βενιζέλος θα το εκμεταλλευτεί για να τις αναγκάσει να επισκεφθούν τον μπαρμπέρη για ένα καλό... "κούρεμα". Ο ελληνικός λαός δεν δανειστήκε ούτε δεκάρα και δεν πρέπει να πληρώσει δεκάρα τσακιστή. Σαν τελευταία λύση ανάγκης ας κάνει δίαυτο ο Πάγκαλος για να εξοικονομηθούν τα αναγκαία χρήματα...

* Καλόο!

Γιατί οι άνθρωποι πιστεύουν αμέσως κάποιον που τους λέει ότι ο ουρανός έχει 400 δις αστέρια, ενώ όταν τους πεις ότι το παγκάκι είναι φρεσκοβαμμένο πάνε και το ελέγχουν με το δάχτυλο;

Ακόμη ένα:

- Το περιστέρι που έφερε στον Νώε το κλαδί ελιάς ήταν αρσενικό ή θηλυκό;

- Αρσενικό, γιατί το θηλυκό δεν θα μπορούσε να κρατήσει τόση ώρα κλειστό το στόμα του!